Ἐπίκαιρον σημείωσιν [illegible]

26·1·1947

Στίς 14 Ἰουνίου τοῦ 1942 πού γινόταν μνημόσυνον στό [illegible] ὑπέρ τῶν πεσόντων κατά τήν μεγάλην γιγαντομαχίαν τοῦ 1940, ὡμίλησα τό πρῶτον ἀπό τῆς καθέδρας καί συνέστησα μέ ἀδάμαστα καί [illegible] λόγια ὁμόνοια, ἀγάπη, σεβασμόν τῆς ζωῆς, περιουσίας, τιμῆς καί ζωῆς, καθολικήν ἀντίστασιν κατά τοῦ δυνατοῦ, ἀγρίου καί αἱμοβόρου κατακτητοῦ, μακράν ἀπό τό βρωμερόν [illegible] στίγμα τῆς προδοσίας καί μυστικήν καί μεθοδικήν προετοιμασίαν, διά τό τελικόν κτύπημα κατά τοῦ κατακτητοῦ ἐν δεδομένῃ στιγμῇ. Καί τό 1945 μέ ἄρθρον μου εἰς τήν Νέαν Ἐποχήν μέ ἐπικεφαλίδα «Ποῦ βαδίζομεν;» ἐφώναξα εἰς τούς [illegible] μας, εἰς τούς [illegible] «σταματήσατε τούς ἀνοήτους [illegible] ἀγῶνας. Πλύνατε τά ματωμένα χέρια σας ἀπό ἀδελφικόν αἷμα καί μέ χέρια καθαρά καί μέ ἁγνήν ψυχήν ἑνωθῆτε, συμφιλιωθῆτε καί βοηθήσατε ἡ βαρειά τραυματισμένη Πατρίδα μας νά ὀρθοποδήσῃ, νά θεραπευθῇ. Καί σήμερον φωνάζω μέ ὅλην τήν δύναμιν τῆς ψυχῆς μου, ἀπό τοῦ ἱεροῦ τούτου βήματος. Συμπατριῶται Προσέξατε! Ἡ Πατρίδα μας ἐλευθερώθη ἀπό τόν ἐχθρόν πού σκότωνε τό σῶμα. Εἶναι ὅμως σκλαβωμένη ἀπό χειρότερον ἐχθρόν, πού σκοτώνει τήν ψυχήν καί διαφθείρει τήν συνείδησιν. Ἀπό [illegible] πού χαίρονται στήν [illegible]. Ἀπό ὄντα πού φέρουν δυστυχῶς τήν ἀνθρωπίνην μορφήν ἀλλ' εἶναι ἀγριώτεροι τῶν ἀλόγων ζώων. Τρέφονται μέ ἀδελφικόν αἷμα. Ζοῦν μέ τήν ὕπουλον καί καταχθόνιον διαίρεσιν πού καλλιεργοῦν μέ ἐπιτηδειότητα. Πολεμοῦν καί χαίρονται μέ τήν κακοποίησιν, μέ τήν σκληρήν ἀφαίμαξιν, μέ τό ἀσυγκράτητον γδάρσιμον τοῦ γεωργοῦ, τοῦ ἐμπόρου, τοῦ βιοτέχνου, τοῦ ἐργάτου, τοῦ λαοῦ καί τεχνιέντως παρουσιάζονται ὡς ἀ-

γυναῖκες παρθένες καί χύνουν κροκοδείλια δάκρυα γιά τίς ὀδύνες, γιά τίς δυστυχίες μας. Καί ἄν παρουσιασθῇ κανείς μέ θάρρος καί διεκδικήσει τό δίκαιον, τό ἀληθινό γενικόν καί ἀτομικόν συμφέρον, τόν λιθοβολοῦν μέ τά πιό ταπεινά κοσμητικά ὀνόματα. Τόν λέγουν ἄθεον, ἐκεῖνοι ποῦ ποτέ δέν πιστεύουν εἰς τόν Θεόν. Τόν ἀποκαλοῦν διαφθορέα τῆς κοινωνίας καί οἰκογενείας, ἐκεῖνοι ποῦ ποτέ δέν ἐσεβάσθησαν τιμήν καί δίκαιον. Τόν ὀνομάζουν ἀπάτριδα, ἐκεῖνοι ποῦ ἔχουν Πατρίδα των μόνον τήν τσέπην των, ὅπως μοῦ ἀπέδειξαν ἀναίσχυντα κάποιος. Συμπατριῶται. Προσέξατε! Σᾶς ἐξορκίζω εἰς ὄνομα τοῦ Θεοῦ καί τῆς Πατρίδος μας. Ἡ Πατρίδα μας, τά γενικά καί τίμια ἀτομικά μας συμφέροντα διέρχονται τήν πιό κρίσιμον περίστασιν, ἀφ' ὅλα τά χρόνια τῆς ζωῆς των. Ἀφήσατε τά πάθη, τά μίση, τάς διαιρέσεις, τάς ματαίας καί ταπεινάς φιλοδοξίας. Τά ἀνόητα καπετανιλίκια καί ἐγωϊσμούς. Τίς βροτοφθόρες συμπάθειες ὑπέρ τῶν ξένων. Πάλι οἱ ξένοι μόνον τά κέρδη των κοιτάζουν καί μᾶς μόνον γιά τούς σκοπούς των μᾶς χαϊδεύουν καί μεταχειρίζονται. Νά κοιτάζωμεν μόνον τήν Πατρίδα μας καί τά σπίτια μας. Ὁ καθ' ἕνας κάνει τό ξένο ποιεῖ καλλιά ἀπ' τό δικό του νά χαρῇ νά τό κερδίσῃ, λέγει μιά παροιμία. Ἡ ὁμόνοια, ὁ σεβασμός, ἡ συναδέλφωσις, ἡ τίμια ἐξυπηρέτησις, μέ δύο λόγια, τῆς Πατρίδος, δέν εἶναι δύσκολο πράγμα. Δέν ἀπαιτοῦνται γιγάντια ἀγῶνες, ἀρκετά κροῦσις. Μιά ἁπλῆ προσπάθεια, μιά ἀληθινή ἐπιμονή. Μή κοιτάζομεν μόνον τά ἐφήμερα καί μάταια. Ἄς ἴδωμεν τά μέλλοντα, τά δίκαια, τήν εὐτυχίαν καί ἐλευθερίαν τῶν παιδιῶν μας, γιά νά μή ζήσουν στήν καταστρεπτική συμφοράν ποῦ ζήσαμεν ἐμεῖς καί οἱ πατέρες μας. Σεῖς ἀγαπητά παιδιά ποῦ θά μᾶς διαδεχθῆτε μελετᾶτε τήν ἱστορίαν τῆς Πατρίδος μας καί μορφώνετε τόν χαρακτῆρα ἀπό τά καλά καί κακά τῶν προγόνων μας, ἀπό τάς ἀνοήτους διαιρέσεις καί ἀλόγιστον συμπάθειαν πρός τούς ξένους. Γίνετε ἀνδρεῖοι στρατιῶται τῆς Πατρίδος, μέ ἀληθινή ἀγάπην, εὐσεβεῖς χριστιανοί καί σεβαστοί οἰκογενειάρχαι καί πολίτες.